

פרשת קרח

אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי (טז, טו)

אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי

יש לדקדק : מה קרבן ומנחה היה כאן שאמר 'אל תפן למנחתם' ? מהו 'לא חמור אחד נשאתי' משמע לא חמורו של אחד לקחתי, אצל הרבה כן לקחתי, לכאורה היה לו לומר 'ולא נשאתי חמור אחד מהם' כלשון סוף הפסוק. ועוד יש לדקדק הלשון 'לא נשאתי' לא לקחתי היה לו לכתוב ?

הרה"ק רבי דוד שלמה אייבשיץ בעל ה'לבושי שרד' בספרו הנודע "**ערבי נחל**" (פר' בהעלותך) מבאר במתיקות : קרח שפיקח היה מה ראה לשטות זה שעשה, אלא עינו הטעתו שראה באצטגנינות שיש אובדים ויש נמלטים (רש"י טז, ז) ואמר בלבו אם יכעס הקב"ה על מחלוקתם, הרי מי שנתפס בעון הוא הצדיק. ממילא היה אומר בלבו בודאי משה רבינו יהיה הנתפס, שידע שהוא הצדיק הגדול שבכל הדור. וכידוע מ"ש חז"ל מיתת צדיקים מכפרת על הדור כמנחות וכקרבנות (רש"י במדבר, כ, א). אמנם, קרח טעה כי במשה רבינו לא שייך זה כלל, כי שום פגם לא התחיל ממנו, אדרבה הם הטילו בו פגם בכל תאוה ותאוה שהתאוו. משה רבינו כשהבין כוונותיו של קרח אמר להקב"ה "אל תפן אל מנחתם" מה שהם רוצים לעשות ממני קרבן, אל תפן לזה, אף שהצדיק נתפס בעון הדור, מ"מ זה אינו שייך אצלי משום "לא חמור אחד מהם נשאתי" חמורו תאוותו של אחד מהם לא סבלתי הטילו בי מום ופגם, "ולא הרעתי אחד מהם" אני לא פגמתי לאחד מהם, בכגון זה הצדיק אינו נתפס.

מקור: ויתענגו מטובך